

אלו הן הנחנקין פרק עשירי סנהדרין

לד אבד דהוה חס
מיוי כפיה מהני
עדות הלכה ס
לה י מיי פיה מהני
סנהדרין הלכה ג
לו כ מיי פיה מהלכות
ממרים הלכה ח
לו ל מיי פיה סה :

הגהות הב"ח
(ה) במ' עדי מכירה
מיי ליקטלו :

גניבה אחתלאתא דמכירה היא . ואל"ת אמאי מקטלי הא מלו למימר לפוטלו לעדות באלו וכ"ט דבעו התראה וכיון דלמרי שהתרו בו למיתה אלמא למוקטליה קא אהו אם כן לחוקיה נמי לקטלו אלע"ג דלחור נמי להלקוטו כדלשכתן בפ"ג דב"ק (דף כד. וס) דעדי גניבה ראשונה ושניה אלע"ג דלחור לחיובי' חיי נזק כיון דלחור נמי ליעידי משלמי חלי נזק של העדאה עם הכת השלישית כשהזומא השלש כמות וי"ל דקסבר חוקיה דגניבה לחודה קיימא כמו עידי קדושין ועידי ביאה ואלע"ג דמיידי בלחור ביה מומקטלי לרבי יוחנן מ"מ לא שייך בהו חיוב מיתה ואפשר לחוקיה לא בעי התראה ולר' יוחנן בעי אי נמי הש"ס לא חש בטעמא דלפוטלו לעדות באלו מדליקטריך לעיל למימר להלקוטו ושמא אילטריך היכא דמפסיל מעיקרא וקאי :

עבדי מכרתי . ואל"ת אי לאו למקטליה קא אהו אם יבאו עדים שאינו עבדו אם כן למאי קא אהו וי"ל דלחור לקיים המקח ואל"ת אי דלא אחרו ביה למה לן טעמא דעבדי מכרתי אלא ודאי אחרו ביה אם כן למקטליה קאתי וי"ל דלחור ביה אחריני ואינהו לא ידעי וכי האי גונא הוא מני לשטיי ברש פיקו סיי בודקין (לעיל דף מהא-) גבי נערה המאורסה :

אמר רב יוסף כו' . סלקא דעתך דרב יוסף בלחור עידי גניבה וס"פ מתוך שהוא יכול לומר עבדי מכרתי אם לא היו באים עידי גניבה אם כן אין בעדותם ממש וחלי דבר הוא ואב"י פריך ליה הא מתוך קאמר דמשמע השלשן דאפילו השתא נמי בחר דלחור עידי גניבה מני למימר הכי **קמ"ר** רמזיה לאו כלום הוא. בפ"ג דב"ק (דף כד. וס) גבי ליעידי תורא ולייעודי גברא דמסקינן התם אלא דקא מרמוזי רמוזי לא דמי לרמזיה דהכא דהתם מיירי ברמזיה חסובה שדכל השלשה ימים באלו עם אלו וקא מרמוזי אבל הכא ברמזיה גרועה חיידי דלחור מילתא היא אי נמי דיני נפשות שאני: במופלא

דתימא רמזיה מילתא היא קמ"ל רמזיה לאו כלום הוא : **בתנ"י** זקן ממרא על פי ב"ד שנאמר °כי יפלא ממך דבר למשפט שלשה בתי דינין היו שם אחד וישב על פתח הר הבית ואחד וישב על פתח העזרה ואחד וישב בלשכת הגזית יבאין לזה שעל פתח הר הבית ואומר כך דרשתי וכך דרשו חבירי כך לימדתי וכך לימדו חבירי אם ישמעו °אמר להם ואם לאו באין להן לאותן שעל פתח עזרה ואומר כך דרשתי וכך דרשו חבירי כך לימדתי וכך לימדו חבירי אם ישמעו אמר להם ואם לאו ואלו באין לב"ד הגדול שבלשכת הגזית שממנו יוצא תורה לכל ישראל שנאמר °מן המקום ההוא אשר יבחר ה' *חזור לעירו שנה ולמד בדרך שהיה למד פטור ואם הורה לעשות חייב שנאמר °יהאיש אשר יעשה בזדון אינו חייב עד שיורה לעשות לחלמיד שהורה לעשות פטור נמצא חומרו קולו : **גב'** תנו רבנן כי יפלא ממך דבר במופלא

לסלקוטו באלו . ולא הועדנו להמיתו שלא ידענו שסופו לחזור ולקלקל : **לסלקוטו באלו** . על הגניבה ולא ידענו שימכרו : **דלא לקי** . אנגיבה לחודה משום דהוה ליה לאו שניתן לאזהרת מיתה ב"ד שאם ימכרו יחרג : **עידי גניבה בנפש** . שהעידוהו שנגב נפש : **מדאמר מוקים אין** תורה אור **נסרגין** . אם הזומא לחור שבאו עידי מכירה משום הכי לוקין שהרי אין סופן למות על עדות זו ולא הוי לגבייהו לאו שניתן לאזהרת מיתה ב"ד : **דאי ר' יוחנן כיון דאמר נסרגין** . אם באלו עידי מכירה אחרי כן קודם הזומא ונגמר דינו ע"פ שתי הכחות והזומא הכי לקו אם הזומא קודם שבאו עידי מכירה הא הוה ליה לאו דלא תענה לגבייהו בשעה שהעידו לאו שניתן לאזהרת שלא להעיד כן שאם יעידו ולא יזומא עד שיבאו עידי מכירה ויגמר דינו ויזומא ימוחו : **וכל לאו שניתן לאוהרס ב"ד אין לוקין עליו** . ואפילו יפטרו מן המיתה שהרי לא לאזהרת מלקות ניתן : **אינוהו סיבי לקו** . הא לאו כאשר זמם הוא ואי משום לא תענה : (שמות כ) לאו שאין בו מעשה הוא : **כעדי מכירה כולי עלמא לא פליגי דנסרגין** . אם נגמר דינו על פי שתי הכחות : **למודים קיימא** . ועידי גניבה איין באין להורגו אלא להלקוטו אבל עידי מכירה שבאין עמאן ואומרין שהתרו בו למיתה מונעין אותו ממלקות ומחייבין אותו מיתה והוא לא מוכירה דבר שלם : **אחלפתא דמכירה** . דקסבר ר' יוחנן לא לקי עלה דלאו שניתן לאזהרת מיתה ב"ד ואיין באין אלא להורגו ואף על גב דשתיין לריעות זו לזו והוה ליה כל חולא וחולא חיי דבר מיקטל כרבנן :

לחלקותו באנו והני אחריני כולי דבר קא עבדי ליה מתקיף לה רב פפא אי הכי עידי מכירה נמי^(ה) ליקטליה מתוך שיכולין עידי גניבה לומר להלקותו באנו וכי תימא דקסבר חוקיה דלא לקי והא איחמר עידי גניבה בנפש שהזומא חוקיה ורבי יוחנן חד אמר לוקין וחד אמר אין לוקין ואמרינן חסתיים דחוקיה דאמר לוקין מדאמר חוקיה אין נהרגין דאי ר' יוחנן כיון דאמר נהרגין הוה ליה לאו שניתן לאזהרת מיתה ב"ד וכל *לאו שניתן לאזהרת מיתה ב"ד אין לוקין עליו איהו לא לקי אינהו הכי לקו אלא אמר רב פפא °בעידי מכירה דכולי עלמא לא פליגי דנהרגין כי פליגי בעידי גניבה חוקיה אמר אין נהרגין גניבה לחודה קיימא וכבירה לחודה קיימא ר' יוחנן אמר נהרגין גניבה אחתלאתא דמכירה היא ימורה רבי יוחנן בעדים הראשונים של בן סורר ומורה שהזומא שאין נהרגין מתוך שיכולין לומר להלקותו באנו אמר אב"י הכל מודים בבן סורר ומורה והכל מודים בבן סורר ומורה ומחלוקת בבן סורר ומורה הכל מודים בבן סורר ומורה בעדים הראשונים שאין נהרגין מתוך שיכולין לומר להלקותו באנו והכל מודים בבן סורר ומורה בעדים אחרונים ישנהרגים מתוך שעדים הראשונים יכולין לומר להלקותו באנו והני כוליה דבר קא עבדי ליה ומחלוקת בבן סורר ומורה °שנים אומרים בפנינו גב ושנים אומרים בפנינו אבל אמר רב אסי עידי מכירה בנפש שהזומא אין נהרגין מתוך שיכול לומר עבדי מכרתי אמר רב יוסף כמאן אולא הא שמעתא דרב אסי כר"ע דאמר דבר ולא חצי דבר א"ל אב"י דאי כרבנן נהרגין הא מתוך קאמר אלא אפילו תימא רבנן וברלא אתו עידי גניבה אי הכי מאי למימרא לא צריכא דאע"ג °דאתו לבסוף ואכתתי מאי למימרא לא צריכא *דקא מרמוזי רמוזי מהו מרמא רמזיה לאו כלום הוא : **בתנ"י** זקן ממרא אחד וישב על פתח הר הבית ואחד וישב על פתח העזרה ואחד וישב בלשכת הגזית יבאין לזה שעל פתח הר הבית ואומר כך דרשתי וכך דרשו חבירי כך לימדתי וכך לימדו חבירי אם ישמעו °אמר להם ואם לאו באין להן לאותן שעל פתח עזרה ואומר כך דרשתי וכך דרשו חבירי כך לימדתי וכך לימדו חבירי אם ישמעו אמר להם ואם לאו ואלו באין לב"ד הגדול שבלשכת הגזית שממנו יוצא תורה לכל ישראל שנאמר °מן המקום ההוא אשר יבחר ה' *חזור לעירו שנה ולמד בדרך שהיה למד פטור ואם הורה לעשות חייב שנאמר °יהאיש אשר יעשה בזדון אינו חייב עד שיורה לעשות לחלמיד שהורה לעשות פטור נמצא חומרו קולו : **גב'** תנו רבנן כי יפלא ממך דבר במופלא

אחר ש העידו עידי מכירה באלו עידי גניבה ונגמר הדין ע"פ שניהם : **ואכתי מאי למימרא** . כשהעידו הראשונים לא היה הדין ראוי לנגמר על פיהם ויכולין לומר לא היינו יודעין שיבואו עידי גניבה עלינו: **דקא מרמוזי רמוזי** . הני להני: **בתנ"י** °ג' בתי דינין היו שם-צירושלים דמשמע בה קרא וקמת ועליה: **אחד יושב על פתח הר הבית** . הוא שער המזרחי שלפנים מן החיל לפני עזרת נשים : **ואחד יושב על פתח העזרה** . כשעברו עזרת נשים ובאין לפני עזרת ישראל : **ואחד בלשכת הגזית** . שהיא בגינה בתוך העזרה חליה בקודש ומליה בחול כדאמרינן בסדר יומא (דף כה.) : **כאין לזה שעל פתח הר הבית** . זקן זה שהורה בעירו ונחלק ב"ד שבעירו עליו והזקיפו הכתוב לעלות לעולם ולשאלו ובאין הוא וביה דין שבעירו לב"ד זה שעל פתח הר הבית שהרי בו פוגעין מחילה : **תלמיד שאל הגיב** . להוראה ולחלק על ב"ד שבעירו ובאו לב"ד הגדול ושאלו וחזר לעירו והורה כבתחילה פטור שאין לסמוך על הוראתו והתורה לא חייבה אלא מופלא ומופלא בל"ד קאמר רב אסי וכדפרישית שהיה יכול לומר עבדי מכרתי : **לכסוף** .

אחר ש העידו עידי מכירה באלו עידי גניבה ונגמר הדין ע"פ שניהם : **ואכתי מאי למימרא** . כשהעידו הראשונים לא היה הדין ראוי לנגמר על פיהם ויכולין לומר לא היינו יודעין שיבואו עידי גניבה עלינו: **דקא מרמוזי רמוזי** . הני להני: **בתנ"י** °ג' בתי דינין היו שם-צירושלים דמשמע בה קרא וקמת ועליה: **אחד יושב על פתח הר הבית** . הוא שער המזרחי שלפנים מן החיל לפני עזרת נשים : **ואחד יושב על פתח העזרה** . כשעברו עזרת נשים ובאין לפני עזרת ישראל : **ואחד בלשכת הגזית** . שהיא בגינה בתוך העזרה חליה בקודש ומליה בחול כדאמרינן בסדר יומא (דף כה.) : **כאין לזה שעל פתח הר הבית** . זקן זה שהורה בעירו ונחלק ב"ד שבעירו עליו והזקיפו הכתוב לעלות לעולם ולשאלו ובאין הוא וביה דין שבעירו לב"ד זה שעל פתח הר הבית שהרי בו פוגעין מחילה : **תלמיד שאל הגיב** . להוראה ולחלק על ב"ד שבעירו ובאו לב"ד הגדול ושאלו וחזר לעירו והורה כבתחילה פטור שאין לסמוך על הוראתו והתורה לא חייבה אלא מופלא ומופלא בל"ד קאמר רב אסי וכדפרישית שהיה יכול לומר עבדי מכרתי : **לכסוף** .

[כתיב קודם
עירובין יז:
ככל קמח עד
מכות ג'
שמות ז.ד.]

[כ"ג ע"ג:]

[כ"ג אומרים כן הני
במשנה שבתשנינו וע"י
תירוצ']

סריות כ.

[מסות כג.]

אלו הן הנהגות

גמ' במופלא שבכ"ד. במומחה לב"ד למעוטי תלמיד: **ממך** **וס** יועץ. שחלקו בציבור השנה הקרוי סוד ועלה כדמפרש לקמן: **וכן סוף אומר**. דגבי יועץ כחוב ממך: **וו סלכס למסס מפני**. שאף עליה הוא נהרג: **למשפט זה הדין**. אם נחלק בדבר הלמד בזין ג"ס גם הוא נהרג דלילין דין ממש כתיב תורה אור

להדיא בין דין לדין: **בין דם נדס דם לידס כו'**. שחלקו בדם נדה מוס 6
או בדם לידה או בדם זביה: **וכין נגע נגע**. שחלקו בנגעי אדם או בנגעי בגדים: **דכרי ריבוס**. ה"ל למכבז דבר ריב וכתוב דברי ריבות לרבות חרמין וערכין והקדשות שהן באין וחלים ע"י ליבור הפה: **וו סקלס סוטס**. שהיא על ידי ריב שבינה ובין בעלה: **ועריסס סעגלס**. שהחלל נהרג ע"י מריבה: **וסריסס מלורס**. שאף נגעים ע"י ריב של לשון הרע הם באים: **וו לקט סכסס ופסס**. שהן לעניים שכתוב בהן ואלכו בשערין: **וקמס מכיס דין**. מוכתבין וקמת מכלל דכיושבין עסקין והיינו ב"ד שיושבין במקום הקבוע להם עד עת האוכל וסס באין כל הגריבין לדין ולהוראה בכל עיר ועיר ואומר רחמנא לב"ד של אותה העיר שהמחלוקת ביניהם לייך ולישאל: **מלמד שביה סמקדס גבוס מל"י**. וקמת ועלית אל המקום ש"מ און נ"ק עיר בא"י שאין ירושלים גבוה ממנה: **וא"י גבוס מכל סארלוס**. תנא דברייהא קא מסיק למלתיה ולאו מהאי קרא לייף ולקמן מפרש מנלן: **אשר סעלס וגו' מכל סארלוס**

[קידושין ס"ז]
זכמים נדה

[עליל י"ד ע"ג]
ת"ח

[ג"ל ולא יאמרו שרף]

הריות ד'

[תנינא י"ד]
ר"ה ז' עדינות
ס"ז מ"ז

דה ע"ב

הגרות
הגרא
[א] נפ"ז
הדין דין נמק
דין שני:

פרק עשירי סנהדרין

במופלא שבכ"ד. מומחה למעוטי תלמיד ואין זה כשאר מופלא דככל דוכתין כדפרישית שלהי פרק קמא (ק"ז ע"ג): **שבית המקדש גבוה**. לאו מכל א"י דליכא עין עיטס דמילי מיניה כדלמך באיורו מקומן (זכמים ק"ז ע"ג) סבור למצבייה בעין עיטס דמילי אי נמי סתלי בהמ"ק גבוה מעין עיטס שגובהן ק' אמה: **מלמד** שהמקום גורם. לחפוקי מלחן צבית פלגי והמרה עליהם כדלמרינן לעיל בפרק קמא (ס"ז ע"ג): **דאי** להאי גיסא קא שרי חמץ בפסח. תימה הא מ"ד עד הפורים מודה להם עברוה אחר הפורים מעוברת דוקא בניסן הוא דלמך בפרק קמא (ק"ז ע"ג) וסס) מ"ס דמ"ד עד הפורים ניסן ואין אחר ניסן אבל מאן דלמך עד הפורים מדרבנן בעלמא הוא דלמך כדמפרש בפרק קמא דר"ה (ק"ז ע"ג) מ"ס דמ"ד עד הפורים כיון דלמך מר שזאלין בהלכות פסח קודם הפסח ל' יום אחי לזולתי בחמץ וכיון דלמך עברוה כ"ע מודו דמעוברת לא קא שרי חמץ בפסח: **ורשב"ל** חומר עשירי לאחד עשר. וא"ל ולרב"ל

אי חמך זקן ממרא כרבי יוחנן חמאי מייחב כרי ממאייר הוא ואין כאן דבר שזדונו כרת וי"ל דמשכחת לה אי נגעו בכרך של תרומה וקודש בו את האשה דאי עמא הוא אין בו שום פרוטה ללא חמץ אלא להסקה ואינה מקודשת ואי עהור ר"ש בו שיה פרוטה דחיי לאכילה ומקודשת: **דין**

דבר מעיני הקהל מה להלן דבר שחייב על זדונו ועל שגגתו חטאת אף כאן דבר שחייב על זדונו כרת ור"ש אשר יגידו לך מן המקום שהוא אפילו כל דהו א"ל רב הונא בר חיננא לרבא תרגמא לי להא מתניתא אליבא דר"מ א"ל רבא לרב פפא פוק תרגמא ליה כי יפלא במופלא שבב"ד הכתוב מדבר ממך זה יועץ* שיוודע לעבר שנים ולקבוע חדשים* כדתנן הן העידו שמעברים את השנה כל אדר שהיו אומרים עד הפורים דאי להאי גיסא קא שרי חמץ בפסח ואי להאי גיסא קא שרי חמץ בפסח דבר זה הלכה זו הלכות אחד עשר דאיתמר* עשירי ר' יוחנן אמר עשירי בתשיעי ור"ש בן לקיש אמר עשירי כאחד עשר רבי יוחנן אמר עשירי כתשיעי מה תשיעי בעי שימור ר"א ע"פ עשירי לא בעי שימור משפט זה הדין (א)

דין
לפיכך הוצרכו להעיד כן שהיו שאר חכמים אומרים עד הפורים מעברין וסובין און מעברין וטעמא מפרש במס' ר"ה דמן הפורים התחילו לדרוש בהלכות הפסח דתניא שזאלים בהלכות הפסח קודם לפסח ל' יום וכי מרחק להו לא יתייה לשלוחי ב"ד שכבר שמוען לעשות הפסח בסוף ל' ואחי לזולתי בתמן: **דאי נלסי גיסא**. אם אמרו ב"ד שבשנת הגוית שמעברים אחר הפורים מעוברת כר' יהושע ור' פפיס והוא חמץ בפסח: **ואי ליכסא**. נמי שרי חמץ בפסח דודונו כרת: **סלכות אחד עשר**. יום אחרון של י"א שבין נדה לנדה קיימא לן י"א יום שבין נדה לנדה הלכה למשה מסיני משעברו ז' ימי הגדה אינה חוזרת להיות נדה עד שיעברו י"א יום לכל דמיס שרואה בהם דס זביה סס ואס ראתה בהם יום או יומים רלופים שומרת יום ג' ואס פסקה ולא ראתה בו טובלת בו ביום וטוורה ואס ראתה ג' ימים רלופים הויא זביה לקרבן ולטבילת מים חיים ואפלגי רבי יוחנן ורשב"ל בהלכות יום האחרון: רבי יוחנן אמר הלכה אחת נאמרה בו ר"ל אמר שתי הלכות נאמרו בו ליחלק משלפניו והך פלוגתא צביליה מסכת נדה והתמר בהרתי לישני וחד מינייהו קקט הכא: **עשירי רבי יוחנן אמר הרי סוף כפשיעי**. מה הרואה בתשיעי לריבה להיות שומרת עשירי שהרי ראויה צלירוף ג' לזביה ושמת תראה בעשירי הרי שנים ותחזור ותראה באחד עשר הרי ג' אף הרואה בעשירי לריבה להיות שומרת אחד עשר ואע"פ שעשירי אינו ראוי לצירוף ג' שאין שנים עשר מלטרף עמהם לזביה דליכא ללא ראתה ג' רלופין להיות זביה בהך י"א יום או יום שנים עשר תחלת נדה והיינו דקאמר רבי יוחנן ההס הלכתא י"א הלכה אחת נאמרה בו ליחלק משלפניו ומאי חיהו ללא בעי שימור להיות שומרת שנים עשר נגדו דהא לאו מימי זביה הוא אבל שיה לשלפניו להיות שימור לראיית שנים עשר עשר שנים עשר שרי און השנים עשר מימי זביה אף עשירי אף עשירי שימור להיות שומרת י"א ללא נאמרה שומרת יום נגד יום אלא באינה לצירוף ג' הלך ר"ל שתי הלכות נאמרו ביום אחד עשר ליחלק משלפניו ור"ל רבי יוחנן אמר עשר שנים עשר לריבה להיות שומרת יום נגד יום חייב כרת כדכתיב (ויקרא טו) כל ימי זב טומאתה וגו' ודרשינן ימי וכל ימי:

עין משפט
גר מצוה
לח א מיי ס"ג מהלכות
ממרים הלכה ס'
לפ ב מיי' שם הלכה
ז'
מ ג מיי' שם הלכה ס'
ופ"ד הלכה א והלכה
ב וש"י שם הכל'
מא ד מיי' פ"ד מהל'
קודם החדש הלכה
י' די'
מב ה מיי' פ"ה מהל'
מטמאי משכב ומושב
הלכה ח טור י"ד ס"י
קטג:

אלו הן הנתקין פרק עשירי סנהדרין

רין בתו מאנטסו. בטולה משכה פלוגתא בר מהאי ורזיה לומר
לדין זקן ממרא מודה בגזירה שיה ז' :
עקביא בן מהללאל ממטא. ואף על גב דעקביא מחזיר זמנין
דהיא קולא כגון שרואה דם אדום ומשלימתו לדם ירוק :

בג א מיי פ"ה מנ"ל
אסורי ביאה הלכה
ו סנה לזין קרא ועשין
רמז עושין י"ד ס"י קמח
ספ"ה :

רבי ינאי בר אבדומי. באלו הן הגשרפין פרישית לה גבי בתו
מאנטסו דמהאי דינא ילפינן והוא דבר שזדונו כרת : **סירוק עקביא**
בן מהללאל ממטא. דם הירוק הוא דם הגדה ואם אמר זקן ממרא
כעקביא בן מהללאל מיימי לה לחיוב כרת שפעמים שרואה דם הירוק
תורה אור בתחלת כדושה ולכסוף ב' ימים

רואה דם אדום ופוסקת והיא מתחלת
למטות שבעה ימים מראית דם ירוק
וטובלת ומשמשת עט בעלה ב' ימים
כדושה לפי שדם הירוק טהור הוא
והיה לה להתחיל למטות מראית דם
אדום : **מעין אחד טהור**. דם הבט
בשבעים של קביה שהוא טמא ודם
הבט לאחר שבועיים שהוא טהור
ממעין אחד הוא : **הטורה טימאטו**.
כל שבועיים : **ופטורה טימאטו**.
לאחר שבועיים וחזרה וטימאטו לאחר
שכלין ימי טהרה : **ולוי אמר ב' מעיינות**
פן . נכסם הטמא לאחר שבועיים
ונפתח הטהור וכנסתם הטהור
בסוף ימי טהרה נפתח הטמא ואמר'
במס' כדה מתי בינייהו בשופעת מתוך
שבועיים לאחר שבועיים או מתוך
שמונים לאחר שמונים לרב אע"פ שלא
פסק מעיניה בתוך שבועיים ויולא דם
לאחר שבועיים ממנה טהור וללוי
טמא עד שתפסקו ענה דימא נכסם
הטמא והשופעת מתוך שמונים לאחר
שמונים לרב טמאה ואע"פ שהו
מעין עולמו של ימי טהרה וללוי טהורה
עד שיפסקו מעין הטהור ויפתח מעין
הטמא ואי חיפלו זקן ממרא ורבנן
בזה קלתי לידו כרת אי רבנן כרב
והוא כלוי איכא כרת לאחר ימי
טהרה ואי רבנן כלוי והוא כרב איכא
כרת בתחלת ימי טהרה דרב לקולא
ולוי לחומרא : **קישתה ג' ימים בתוך**
אחד עשר יום כו'. כתיב בפרשת
זבה בלאחד עשר יום שבין נדה לנדה
שהם הימים המביאין לידו זבה ואשה
כי יוצו זב דמה ימים רבים ותיגא
בפרק בטות כותים (גדה לו) דמה
מחמת עלמה ולא מחמת ולד מגיד
שדם הקשוי שילא קודם הולד מחמת
לער הקשוי אינו מביאה לידו זבה
וכ"ש דם שלאחר הולד חבל אם
ראתה ג' ימים רלופין בהן מתוך קושי
ושפתה קודם יליאת הולד יום אחד
מעט לעט ששקטה ונחה מלערה
ואח"כ ילדה בין מתוך קושי בין מתוך

כלילי שבת ויומו. לאשקי יוס
תחלה ואח"כ לילה אלא
א"כ שפתה לילה שלם ואחר כך יוס
שלם כלילי שבת ויוס שהיוס הולך
אחר הלילה : **בפלוגתא** דרבי
יהושע ורבנן. פי' בקונטרס לרבנן
אם נכנס למקדש חייב ולרבי יהושע
פטור ולא יסכן לחיי האזי גוונא לא
מחייב זקן ממרא כיון שהוא בעולה
ויווד דהא ילפינן לעיל דבר דבר
מועטלס דבר דתנן בפ' הור' [כהן משוח
(הוריות 97 ט) מביאין עולה ויווד על
טומאת מקדש וקדשו ויש לפרש
כפרשיטת לעיל* בכרך של תרומה :
רבי יהושע אומר כיהה . פירש
בקונטרס כאילו כיהה הנגע
דהוא מסימני טהרה כשמשפתה צו
לזבן שלו לאחר הסגר וקשה היכי פריש
בשילהי גויר (97 סה) ודילמא כיהה
וטמא הא לפירושו כל כיהה טהור
ועוד אי כיהה וטמא היינו ת"ק ונראה
כגירסת ר"ח קהה בק"ף ו"ג אומר
כלומר ר' יהושע הקשה ודקדק בדבר
כמו *הקשה את שניו וכן מקהו
אקשייתא בשוקא (יבמות 97 ק:)
מאספסאס אסופות של בני אדם כלומר
עמדו למניין ולא ידע הש"ס אם
לביאו ראה לת"ק או לטהור ולהכי
צטי מתי קיהה וקאמר קיהה וטיהר
ומיהו צירטלמי דריש שבועות משמע
דיש כיהה טמא דאמר תמס והטורה
אמרה והנה כהה הנגע הכהה טמא
וכהה מן הכהה טהור :

בג ד מיי פ"ה ס"ז
הלכה א סנה ט"ז :

בג ד מיי פ"ב מהלכות
טומאת נדעת הלכה
ו סנה עשין ר"ד :

[עמוד א ד"ה ורשב"א]

[כנהגה של סתח]

לעיל ע"ל גדה י"ט
נעטס פ"ב מ"ג :

[ג"ל נתן]

לעיל מ"א ע"ה
טו. מניגה י"א
יבשת ג'
כריפות ה'.

גדה י"ט

[גדה לה:]

גדה לו:

לעיל ג' ה"ג
כדושות כב.

[לעיל ב' ו.]

מניגה י"א
[לעיל ע"א]

לעיל ג' ע"א

ב"מ טו. גדה
י"ט. מיר ס"ה
ע"ש כדושות
ע"ה נעטס פ"ד
מ"א

[ג"ל גיר' חס'
כדושות' ובגדה
רבי' ובכתיב
איתא רב
יירדת]

גליון
השרם

רש"י ד"ה
בפולגתא וכו'
ואיתאסורשין
ע"י טורי א"כ
מניגה בלכני
שהם ד' ע"א
ד"ה נעט :

רש"י ד"ה
בפולגתא וכו'
ואיתאסורשין
ע"י טורי א"כ
מניגה בלכני
שהם ד' ע"א
ד"ה נעט :

רין בתו מאנטסו *דאמר רבא א"ל רב יצחק
בר אבדומי אתיא הנה הנה אתיא זימה
זימה בין דם לדם בין דם נדה דם לידה דם
זימה דם נדה בפלוגתא עקביא בן מהללאל
ורבנן דתנן *דם הירוק עקביא בן מהללאל
ממטא וחכמים *מטהרין דם לידה בפלוגתא
דרב ולוי דאתמר *רב אמר 'מעין אחד הוא
התורה שימאתו והתורה שיהרתו ולוי אמר
שני מעיינות הן נסתם המטא נפתח המהור
נסתם המהור נפתח המטא : דם זיבה
בפלוגתא דר"א ורבי יהושע דתנן *קישתה
שלושה ימים בתוך אחד עשר יום אם שפתה
בעת לעת וילדה 'הרי זו יולדת בזוב דברי
ר"א ור' יהושע אומר לילה ויום כלילי שבת
ויומו ששפתה מן הצער ולא מן הדם בין
דין לדין בין דיני ממונות דיני נפשות דיני
מכות דיני ממונות בפלוגתא דשמואל ורבי
אבהו *דאמר שמואל שנים שרנו דיניהם
דין אלא שנקראין בית דין חצוף ורבי אבהו
אמר *לדברי הכל אין דיניהן דין דיני
נפשות בפלוגתא דרבי ורבנן דתניא *רבי אומר
°ונחת נפש תחת נפש ממון אתה אומר
ממון או אינו אלא נפש ממש נאמר נתינה
למעלה ונאמר נתינה למטה מה להלן ממון
אף כאן ממון דיני מכות בפלוגתא דרבי
ישמעאל ורבנן דתנן *מכות בג' משום רבי
ישמעאל אמרו בב"ג בין נגע לנגע בין נגעי
אדם נגעי בתים נגעי בגדים נגעי אדם
בפלוגתא דרבי יהושע ורבנן *דתנן 'אם
בהרת קדם לשער הלבן טמא אם שער
הלבן קדם לבהרת מהור ספק *ממא רבי יהושע אומר כהה מאי כהה
אמר *רביא כהה מהור נגעי בתים בפלוגתא דרבי אלעזר ברבי שמעון
ורבנן *דתנן רבי אלעזר ברבי שמעון אומר לעולם אין הבית טמא עד
שיראה כשני גריסין על שתי אבנים בשתי כתלים בקרן זווית ארכו כשני
גריסין ורחבו כגריס מאי מעמא דר' אלעזר בר"ש כתיב קיר וכתיב קירות
אזוהו קיר שהוא בקירות הוי אומר זה קרן זווית נגעי בגדים בפלוגתא דר'
(*וינתן) בן אבטולמוס ורבנן *דתניא ר' (*וינתן) בן אבטולמוס אומר מנין
לפריחה

שופי הרי זו יולדת בזוב לפי שכיון שלאחר ג' שפתה חינלתי מילתא דלאו מחמת ולד אתא ונעטית בהן זבה למנות ז' נקיים קרין זבה וכל
זמן שלא תספור ז' נקיים לא יהא דם שלה דם טהור ואפילו לאחר שבועיים ואחר מלאת שמונים שלה לריכה שני קרבנות אחד ללידתה
ואחד לזיבתה : **לילה ויום** . חבל מעט לעט לא חשיב שופי אם שפתה משש שעות של שלישי עד שש שעות של ד' הואיל וה"ל מקלפת
קושי ביום השופי לא היא יולדת בזוב ור"א לחומרא ורבי יהושע לקולא והיינו דבר שזדונו כרת : **ששפתה שני הפעור** . ואין לנו חוששין
אם לא שפתה מן המל : **בפלוגתא דשמואל ור' אבהו** . וכיון דאשקי הני צי תרי ממונא מהאי ויהבו דהאי בדינא דידהו והלך דר' קודם
אשה בלחורו ממון מקודשת דרבי אבהו אינה מקודשת דה"ל קודשה בגזל וק"ל בפ"ב דקידושין (97 נב) גבי מעשה דר' נכסי
שתקדשו בכלכלה קידשה בגזל אינה מקודשת דהשתא אחי לידו כרת אי רבנן כשמואל וזקן ממרא כרבי אבהו וא"כ רבנן כרבי אבהו וזקן
ממרא כשמואל אחי לידו כרת דקא משוי להו קידושין ואי אחי אינש אחרינא לבתר הכי וקדשה מפיך לה מבתרא בלא גט וה"ל דבר שזדונו
כרת בלא עדים ובלא התראה דהי איכא עדים והתראה הוי מיתת צ"ד ואי ליכא לא זה ולא זה הוי כרת : **ונתפסה נפש תחת נפש** . במחכיון
להרוג את זה והרג את זה ומיחייב ליה רבי ממון ורבנן פטרי ופולגתא באלו הן הגשרפין שואי תפסו וירשין דהרוג ממונא דהורג ופטור ליה זקן
ממרא וקידשו בו את האשה לרבי מקודשת לרבנן אינה מקודשת ואי אחי אינש אחרינא וקידשה מקודשת לפני הכי חייב כרת בדבר : **נמינה**
למעט . גבי טוגף אשה הרה ונתן בפלילים (שמות כה) דמי וולדות : **בכ"ג** . ואם הלוקה ג' לר' ישמעאל חייבין לו ממון כשאר חובל בחבירו
ומקדש בו את האשה ולרבנן בדין הלוקהו ואם תפס ממונו וקידש בו אינה מקודשת : **ספק** . אם זה קדם אם זה קדם : **כסה** . כאילו
כהה הנגע דהוי מסימני טהרה כשמשפתה הלוזן לאחר הסגר ולרבנן אם נכנס למקדש חייב כרת ולר' יהושע פטור : **עד שיראה כשני גריסין** .
שיעור הנגע כגריס על גרים וכתיב את האבנים אשר בהן הנגע שיהא הנגע על שתי אבנים על כל אחד ואחד שיעור נגע על צ' כתלים
ובקרן זוית כגון מקדש דרומית מזרחית אורכו כשני גריסין ורחבו כשני גריסין וכן בקיר המזרחי הנגע כולו מכלים
כאחד : **מאי טעמא דר' אליעזר** . דבעי קרן זוית . **כתיב** . ומראהו שפל מן הקיר (ויג' יג) וכתיב והנה הנגע בקירות הבית : **זה קרן**
זוית . ורבנן לא בעו קרן זוית והיכא דליתיה בקרן זוית ונכנס בה אדם ואח"כ נכנס למקדש לרבנן חייב כרת לר' אלעזר בר"ש פטור :

לפריחה

אלו הן הנחנקין

פרק עשירי סנהדרין

פח

עין משפט
גר מצוה

נפריסה בכגדים - אם פרוח תפרח הארעט ונתמלח כל בצגד : **אדם שפרחה כבולו פטור** - דכתיב (ויקרא יג) אם פרוח תפרח הארעט וגו' ופליגי רבנן עליה והיכל דפרחה בצגד כולו והכניסו למקדש או העגב צו נכנס למקדש לרבנן חייב ולר' ונתן פטור : **המערך פחות מכן חדש** - אמר רב פחות מכן חדש הורה אור

מרחו מעשר וטון לו - וחפילו למלח לזית ליה ביררה כל זמן שלח הפרש פיאח ולא ביררה היה הכל שלו ונתחייב הכל במעשר ושוב לא יפטור וא"ת תרומה נמי לפני שחורס וטון לו וכו"ל דתרומה בללו הכי יפרש העני לכל פיאח חייבת בתרומה חזלא דלס כן הרי הוא מקדים מעשר לתרומה גדולה ועוד לתקן במסכת

מח א מ"י פ"א מה"ל ערכין ה"ג ב סנה ע"ן קצח :
מב ב מ"י שס פ"ו ה"ג א סנה ע"ן קלב :
ג ב מ"י שס הלכה יא :
ג ד מ"י פ"א מה"ל סוטה ה"ג א ב סנה ע"ן מח טו [טוש"ע] א"ע ס"י קצח סע"ב ד] :

[מהס"א גרים כדתיב בירושלמי במס' מעשרות פרק ג]

ג ב ה מ"י פ"ע מה"ל רוצח ה"ג ע סנה ע"ן עה :

ג ג ו מ"י פ"ד מה"ל מכות ע"ג ה"א א :
ג ד ו מ"י פ"א שס הלכה ב :

ג ה ח מ"י פ"ד מה"ל ממרים ה"ג א סנה ע"ן ק"א ולאין רעו :

[וע"י חוס' ב"ק ד- ד"ס מירוח]

ג ו ס מ"י פ"א מה"ל סוטה ה"ג ז סנה ע"ן טו טוש"ע א"ע ס"י קצח סע"י יב :

[בנעיים איהא אס תמן על של במחל יתא]

פאה פ"ו מ"ה ע"ט

תמורה ו. מכות טז :
ב"ק ז"ל

[י"ל דתיב] ערכין ה.

ערכין כח :

לעיל יד :

[ע"י מוספות תמונה כ"ז ד"ה לא אמרין] סוטה ב.

סוטה מה :

לעיל מה :
זויר ז"ל : ע"ט
זימא ס"א :
נג ע"ס פ"ד :
מ"ט

[י"ל דתיב]

סוטה כה :

רש"ל ז"כ

ערכו עליו והסורה לא נחנה לו ערך גדני ערכין כתיב (ויקרא כז) ולא מכן חדש וגו' : **ר"מ אומר נותן דמיו** - כמה שהא נמכר בשוק דקסבר אין אדם מוליף דבריו לבעלה וידע שאין ערך לפחות מכן חדש וגמר ואמר לשם דמים ולרבנן פטור ואס בל גיבזר ומשכנו לר"מ הוי הקדש ואין אשה מתקדשת בו אלא אם כן יודע בו כדתיב (קידושין דף כב:) ובהקדש צמוד קידש בשוגג לא קידש ולרבנן לא הוי הקדש והרי הוא של בעלים לקדש בו האשה והאש שקדש בו אינה מקודשת א"ל לר"מ הוי הקדש והנגה ממנו מביא אשם מעילות והרי אותו אשם קדש קדשים והאולכו בטומאת גופו חייב כרת ולרבנן לא הוי הקדש והרי של בעלים הוא והנגה ממנו לא מעל ואס הביא אשם מעילות חולין לעזרה הוא ואין חייבין עליו משום טומאה : **לבדק סבים** - ומועלין בהן : **לכסנים** - ואין מועלין בהם : **שחל על קדשי קדשים** - כדתיב (ערכין דף כח:) מתרים אדם את קדשו אם נדר נותן דמיהם ואס נדבה נותן את טובתסכפי חלק שיש לו בה כדמפרש במסכת ערכין כ"פ המקדש : **ליגורא** - מולג קמן שטוין בו והב : **י' כסנים** - כדמפרש בפרק קמא י' כסנים כחובין בפרשה אס נפליה בפחות מעשרה בני אדם עדיין הקדש היא ומועלין בה ולרבנן אין מועלין בה : **המקנה לאשמו** - הממרה באשמו אל הסתרי עם איש פלוני : **ומשקה על פי עד אחד** - שבה ואמר אני ראיתייה שנסתרה ואס לא השקה נאסרת עליו ונתן (סוטה דף כד.) אלו לא שותות ולא טעולות כחובתן האומרת איני שותה והיכל לליכא עידי הסירה ואמרה איני שותה לרבי אליעזר אין לה כחובה לרבי יהושע יש לה כחובה שאינה נאסרת עליו ואס מכרה לאחר כחובה קנה ואס חוספס ממונו של זה כדי כחובה הרי הוא שלו לקדש בו את האשה ולרבי אליעזר הוי גזל ולא קידש : **מאין סיו מודדין** - לידע אי זו עיר קרובה אל החבל : **מטבירו** - ואותה שקרובה לטבירו תביא את העגלה ולא הקרובה לחוטמו : **ר' עקיבא אומר מחוטמו** - ובמסכת סוטה מפרש טעמא מר סבר עיקר חיותיה בחפיה ומר סבר עיקר חיותיה בטבוריה :

מרחו מעשר וטון לו - וחפילו למלח לזית ליה ביררה כל זמן שלח הפרש פיאח ולא ביררה היה הכל שלו ונתחייב הכל במעשר ושוב לא יפטור וא"ת תרומה נמי לפני שחורס וטון לו וכו"ל דתרומה בללו הכי יפרש העני לכל פיאח חייבת בתרומה חזלא דלס כן הרי הוא מקדים מעשר לתרומה גדולה ועוד לתקן במסכת תרומות פ"ק [מ"ה] אין תורמין מן הלקט מן השכחה ומן הפיאח וי"ל דלהכי לא תני תורם דלפילו הפקיר לאחר מירוח פטור מן התרומה * [דתקן במסכת מעשרות פ' שלשה מינין] פירות ממורחין בשדה ממוסכין אכורים משום גזל מפורסין מותרין בין כך בין כך חייבין במעשר ופטורים מן התרומה וליהא דבירושל' מפרש דלהכי פטורין מן התרומה לפי שאי אפשר לגרוך ששעקר אלא אם כן נהרמה ממנו תרומה גדולה לפיכך אין נריך לתרום כשמלא פירות דמסתמא הופרטה מהם תרומה גדולה ונראה לפרש דמשום דתרומה דבר מועט לא חש להכיר* : **קיננו** מחול - היינו דוקא קודם שנמחקה המגילה אבל לאחר מיכן אין יכול למחול : מסכת

השקאת סוטה בפלוגתא דרבי אליעזר ור' יהושע דתנן *המקנא לאשחו ר"א אומר מקנא על פי שנים ומשקה על פי עד אחד או על פי עצמו ר' יהושע אומר ימקנא על פי שנים ומשקה על פי שנים עריפת עגלה בפלוגתא דרבי אליעזר ורבי עקיבא דתנן* מאין היו מודדין רבי אליעזר אומר ממיבורו ר' עקיבא אומר "מחוטמו" ר' אליעזר בן יעקב אומר במקום שנעשה הלל מצוארו מהרת מצורע בפלוגתא דר' שמעון ורבנן דתנן *אין לו בהן יד בהן רגל אוזן ימינית אין לו מהרה עולמית ר' אליעזר אומר נותן לו על מקומו ויוצא רבי שמעון אומר *נותן על של שמאל ויוצא בשערך זה לקט שכחה פיאח לקט דתנן *שני שבלין לקט שלשה אינן לקט שכחה שני עומרין שכחה שלשה אינן שכחה ועל כולן ב"ש אומרים שלש לעני וארבע לבעל הבית פיאח בפלוגתא דר' ישמעאל ורבנן *דתנן *מצות פיאח להפריש מן הקמה לא הפריש מן הקמה יפריש מן העומרין לא הפריש מן העומרין יפריש מן הכרי עד שלא מירחו מירחו מעשר ונותן לו משום רבי ישמעאל אמרו 'אף מפריש מן העיסה : ג' בתי דינין וכו' : אמר רב כהנא הוא אומר מפי השמועה והן אומרין מפי השמועה אינו נהרג הוא אומר כך הוא בעיני והן אומרין כך הוא בעינינו ואינו נהרג וכל שכן הוא אומר מפי השמועה והן אומרין כך הוא בעינינו אינו נהרג עד שיאמר כך הוא בעיני והן אומרין מפי השמועה תדע שהרי לא הרגו את עקביא בן מהללאל ור' אליעזר אומר "אפילו הוא אומר מפי השמועה והן אומרין כך הוא בעינינו נהרג כדי שלא ירבו מחלוקות בישראל ואם תאמר מפני מה לא הרגו את עקביא בן מהללאל מפני שלא הורה הלכה למעשה תנן כך דרשתי וכך דרשו חבירי כך למדתי וכך למדו חבירי מאי לאו דהוא אמר מפי השמועה והם אומרין כך הוא בעינינו לא הוא אומר כך הוא בעיני והם אומרין מפי השמועה ת"ש *דאמר רבי יאשיה שלשה דברים סח לי ועירא מאנשי ירושלים *בעל שמחל על קינויו קינויו מחול בן

בן ומסכת סוטה מפרש טעמא מר סבר עיקר חיותיה בחפיה ומר סבר עיקר חיותיה בטבוריה : **מקום שנעשה הלל** - דהיינו מולאריה דכחם חלל מן הולאך כדמפרש התם לתת לוחך על לוארי חלל רשעים ותנן (קידושין דף טו:) המקדש בעגלה ערופה אינה מקודשת ואס מדר זקן נמרח מטיבורו וכו"ד מחוטמו והביאו אלו עגלה ואלו עגלה למר זו עגלה אסורה ואין מקדשין בה וזו אינה עגלה ומקדשין בה ולמר הוי א"פסחא : **אין לו טפרה עולמית** - דבעינן קרא כדכתב כדלמרח בנגזר הדין : **נותן על מקומו** - על מקום הבהן נותן דס האשם וטהור ליכנס למקדש ולאכול קודש דהיינו זדונו כרת : **שלש אינן לקט** - שאין דרך להפקדין : **שלשה אינן שכחה** - כסופרא יתוף לה מקראי בפרשת שכחה ואס נחלק זקן ממרח ואמר אף שלשה שכחה וכל עני וטעון וכל בעל דבית וטעון הימנו לזקן ממרח הוי גזל ואין מקדשין בו אשה ולרבנן מקודשת : **מאות פיאח מפריש מן הקמה** - דכתיב לא תכלה אלא הנח לפנייהם והם יקלבוהו : **מרחו** *בכרי נתחייב במעשר דנגמרה מלאכתו הלכך מעשר תחילה את הכרי מכל מעשרותיו וטון לו את הפאה שאילו הפרישה לא הוי עניים לריכין לעשרה דלקט שכחה פאה פטורין מן המעשר : **אף מפריש מן העיסה** - אס עמנה ולשה ולתיק טחנה פטור דקרייה בשמיני ואס ברא עני ונטל כדי פאה משטחנה לר' ישמעאל לא הוי גזל לרבנן הוי גזל : **עקביא בן מהללאל** - נחלק על חמשים בלשכת הנוזת בד' דברים במסכת עריות (פ"ה משנה ו) שהיה אומר לבני בשעת מיתתו חזרו כך בד' דברים שהייתי אומר לאמר לו אבא ואתה מפני מה לא חזרתה בהם אמר לו אני שמעתי מפי המרזבים והם שמעו מפי המרזבים הם עמדו בשמועתן ואני עמדתי בשמועתי אבל אתה שמעת מפי היחיד וכו' : **על קינויו** - שקינא לאשחו אל הסתרי עם פלוני : **קיננו מחול** - ואס נסתרה אינה נאסרת עליו :